

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas teemaksu tasumiseks kohustatud isik saab liikmesriigi kohtus tugineda teemaksu arvutamise korra järgimisele vastavalt direktiivi 1999/62/EÜ, mida on muudetud direktiiviga 2006/38/EÜ⁽¹⁾, artikli 7 lõikele 9 ning artikli 7a lõigetele 1 ja 2 (olenevata sama direktiivi artikli 7a lõikest 3 koostoimes III lisaga), kui liikmesriik ei järginud teemaksu kehtestamisel neid sätteid täies ulatuses või võttis need teemaksu maksmiseks kohustatud isikut koormaval viisil üle ebaõigesti?
2. Juhul kui vastus esimesele küsimusele on jaatav:
 - a) Kas infrastruktuurivõrgu kasutuskuludena direktiivi 1999/62/EÜ, mida on muudetud direktiiviga 2006/38/EÜ, artikli 7 lõike 9 teise lause tähenduses võib arvesse võtta ka liikluspolitsei kulusid?
 - b) Kas kaalutud keskmise teemaksu kehtestamine määras, mis ületab asjaomase infrastruktuurivõrgu kulusid
 - aa) kuni 3,8%, eelkõige juhul, kui arvesse võetakse kulud, mida põhimõtteliselt ei või arvesse võtta,
 - bb) kuni 6 %viib selleni, et rikutakse direktiivi 1999/62/EÜ, mida on muudetud direktiiviga 2006/38/EÜ, artikli 7 lõikes 9 sätestatud keeldu kulusid ületada, mille tagajärjel tuleb riigisisene õigus jätta selles osas kohaldamata?
3. Juhul kui vastus teise küsimuse punktile b) on jaatav:
 - a) Kas Euroopa Kohtu 26. septembri 2000. aasta kohtuotsust C-205/98⁽²⁾ (punkt 138) tuleb mõista nii, et kulude olulist ületamist ei saa õigustada kohtumenetluses tagantjärele esitatud kuluarvutusega, mille eesmärk on tõendada, et kehtestatud teemaksuäär lõppkokkuvõttes tegelikult ei ületa arvesse võetavaid kulusid?
 - b) Juhul kui vastus kolmanda küsimuse punktile a) on eitav:

Kas pärast arvutusperioodi lõppu tehtava tagantjärele arvestuse puhul tuleb tervikuna lähtuda tegelikest kuludest ja teemaksudest tegelikult saadud tuludest, st mitte oletustest, mida prognoosivas arvutuses selle kohta algselt tehti?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 15, lk 8.

⁽²⁾ EÜT 2000, C 335, lk 10.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud High Court (Iirimaa) 23. aprillil 2019 — KS, MHK versus International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland ja Attorney General

(kohtuasi C-322/19)

(2019/C 220/27)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Ireland)

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: KS, MHK

Vastustajad: International Protection Appeals Tribunal, Minister for Justice and Equality, Ireland ja Attorney General

Eelotsuse küsimused

1. Kui konkreetnes liikmesriigis kohaldatava ühe liidu õigusakti tõlgendamisel võetakse samal ajal vastu õigusakt, mida ei kohaldata asjaomases liikmesriigis, kas siis võib esimesena nimetatud õigusakti tõlgendamisel tugineda viimati nimetatud õigusaktile?
2. Kas direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud),⁽¹⁾ artikkel 15 kehtib isikule, kelle suhtes on Dublini III määruse (määrus (EL) nr 604/2013)⁽²⁾ alusel tehtud üleandmisotsus?
3. Kas liikmesriigil on direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud), artikli 15 rakendamisel õigus vastu võtta üldine meede, mis sisuliselt omistab taotlejatele vastutuse viivituste eest üleandmisotsuse tegemisel või pärast seda seoses üleandmisega Dublini III määruse (määrus (EL) nr 604/2013) alusel?
4. Kui taotleja lahkub rahvusvahelise kaitse saamata jäämise tõttu liikmesriigist ja reisib teise liikmesriiki, kus ta esitab rahvusvahelise kaitse taotluse ja tema suhtes tehakse otsus Dublini III määruse (määrus (EL) nr 604/2013) alusel, millega antakse asjaomane isik üle esimesele liikmesriigile, kas siis on võimalik kaitsetaotluse menetlemisest tingitud viivitusi omistada taotlejale direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud), artikli 15 tähenduses?
5. Kui taotleja tuleb Dublini III määruse (määrus (EL) nr 604/2013) kohaselt üle anda teisele liikmesriigile, ent kõnealune üleandmine viibib taotleja algatatud kohtuliku kontrolli menetluse tõttu, mille tagajärjel on üleandmine peatatud, sest kohus nõuab isiku viibimist asjaomases riigis, kas siis on võimalik rahvusvahelise kaitse taotluse menetlemisest tulenevat viivitust omistada taotlejale direktiivi 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (uuesti sõnastatud), artikli 15 tähenduses, kas üldiselt või eelkõige juhul, kui selles menetluses võib määratleda, et kohtulik kontroll ei ole ilmselgelt või muul viisil põhjendatud, või on tegemist menetluse kuritarvitamisega?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT 2013, L 180, lk 96).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbi vaatamise eest (ELT 2013, L 180, lk 31).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 19. aprillil 2019 — Nobina Finland Oy

(kohtuasi C-327/19)

(2019/C 220/28)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus